

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Lounech rozhodl v hlavním líčení konaném dne 23. září 2015 samosoudcem Mgr. Kamilem Vacíkem **t a k t o**:

Obžalovaný

O[redacted] H[redacted]

nar. [redacted], trvale bytem [redacted], fakticky bytem [redacted], elektrikář, t.č. ve vazbě ve věznici Litoměřice,

j e v i n e n, ž e

v [redacted] v bytě č.[redacted] který obýval se svojí bývalou družkou M[redacted] nar. [redacted], v silně podnapilém stavu

1. dne 3. 3. 2015 okolo 22.00 hodin chytil v obývacím pokoji M[redacted] K[redacted] za ruku, dotáhl ji ke gauči, na který ji povalil, poté ji svým tělem zalehl, když se mu poškozená snažila vysmeknout a vyzývala ho, aby ji pustil, tak ji chytil jednou rukou za pusu, druhou za zátylek, stáhl jí tepláky a kalhotky, sobě stáhl slipy a poté přes odpor poškozené, která jej odstrkávala, na této vykonal nechráněnou soulož,
2. dne 6. 3. 2015 okolo 22.00 hodin v obývacím pokoji opět chytil M[redacted] K[redacted], nad lokty za ruce, přes její odpor ji opět povalil na gauč a zalehl ji, ač ho opět vyzývala, aby ji pustil, tak ji chytil jednou rukou za krk a druhou rukou jí stáhl tepláky a kalhotky, pak si stáhl slipy a poté přes odpor poškozené, která jej odstrkávala, na této vykonal soulož,
3. asi tři týdny po nedobrovolném pohlavním styku dne 6. 3. 2015 okolo 21.30 hodin v obývacím pokoji chytil M[redacted] K[redacted] za ruce a začal ji tahat na gauč, kam ji povalil i přesto, že poškozená se jej snažila odstrkávat, poškrábala ho v obličeji a prosila ho, aby ji nechal být, tomu se obžalovaný pouze smál a opět přes její odpor na ní vykonal soulož,
4. dne 6. 4. 2015 okolo 13.00 hodin v obývacím pokoji chytil M[redacted] K[redacted] za ruce, přetahovali se spolu, a ač se tomu poškozená bránila, táhl ji ke gauči, následně spadli oba na zem, kde ho poškozená poškrábala v obličeji, pak ji obžalovaný hodil na gauč, zakrýval jí

pusu, aby nekřičela, říkal, že se jí to líbí tak jako jemu, stáhl jí tepláky, poté kalhotky a sobě stáhl tepláky a slipy, a opět přes její odpor na ní vykonal soulož,

přičemž u jednotlivých útoků pod bodem 1. – 4. vyvrcholil obžalovaný buď na tělo poškozené, nebo do pochvy,

5. dne 21. 4. 2015 okolo 00.00 hodin v obývacím pokoji v úmyslu vykonat opět s poškozenou soulož chytil poškozenou M[redacted] K[redacted] až upadli na zem, kde se prali, poškozená jej opět poškrábala, vyndala z kapsy telefon a vytočila linku 158, do telefonu ale nestačila nic říct, protože jí telefon spadl na zem, pak se začala s obžalovaným přetahovat, kousla jej do obličeje, odstrčila jej a utekla na chodbu bytu,

t e d y - zčásti jiného násilím donutil k pohlavnímu styku a čin spáchal souloží, zčásti dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k donucení k pohlavnímu styku násilím a spáchání činu souloží, v úmyslu trestný čin spáchat, přičemž k jeho dokonání nedošlo,

č í m ž s p á c h a l

dílem dokonaný a dílem ve stadiu pokusu nedokonaný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, § 21 odst. 1, § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku,

a z a t o s e o d s u z u j e

podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání 4 (čtyř) roků.**

Podle § 56 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice **s ostrahou.**

O d ů v o d n ě n í :

Dokazováním provedeným v hlavním líčení zjistil soud skutkový stav tak, jak je uveden ve výroku rozsudku.

Obžalovaný popřel, že by se žalovaného jednání dopustil. Občas se pohádali, ke znásilnění nedošlo. Uvedl, že se domnívá, že to M[redacted] udělala proto, že se bála, že jim seberou S[redacted]. Měla strach, že jim ho seberou v den, kdy ho obvinila. Šla na sociálku, poradil jí, ať to hodní na něj, že byl doma bordel**.** Asi 2 nebo 3 týdny před tím u nich byla večer policie**,** když zjistili, že jsou oba v pořádku, odjeli. Vyfotili si ale nepořádek a M[redacted]si myslela, že jim chtějí odebrat [redacted] Nechápal, že to udala až takto. Bylo to 27. 4. 2015. Řekl jí, ať ten bordel nějak hodí na něj. Čekal na ni doma, dal si Braníka. Pokud mu naměřili 2,46 promile alkoholu, opravdu vypil dvě petky Braníka. K dotazu, proč tyto skutečnosti neuvedl na policii či při rozhodování o vazbě, uvedl, že byl rozhozený, měl tlak v čudu, ani nečekal, že se vůbec něco takového může stát.

Ke vztahu s poškozenou uvedl, že spolu začali chodit před čtyřmi roky, kdy byl v Petrohradě pro pokus sebevraždy. Byli jako druh a družka. Je pravdou, že byl jednou týden na ubytovně, protože se pohádali. Do společného bytu se vrátil před Vánocemi 2015. Než se do bytu vrátil,

dohodli se na tom hádání. Jejich vztah trval i potom, co se do bytu nastěhoval. Vždy mu říkala, že to přehání s alkoholem, intimní soužití neřešili. Důvodem hádek bylo, že nezvládala domácnost. Dále hovořil o dluzích, které vznikly v době, kdy byl v Petrohradu v předminulém roce, když se pokusil opět o sebevraždu. Pokud jde o intimní soužití od prosince 2014 do 27. 4. 2014, tak se předtím domluvili na pondělí, datum neřekne. Jednalo se o normální styk bez násilí, poškozená neprojevovala nesouhlas. Z jejich strany nedošlo k žádnému násilí, ani k takovému, které by oba akceptovali. Během pohlavních styků na jeho těle nevznikla ani jednomu žádná zranění. K pohlavnímu styku mezi nimi docházelo při plném vědomí, alkohol na jeho chování neměl vliv. Nepamatuje si, zda ve dnech uvedených v obžalobě došlo k pohlavním stykům. Pokud jde o fotky, které nafotila police, tak to měl z práce, jednou ho škrábla M[redacted]. Doufá, že potvrdí, že ty škrábance nejsou od ní. Pokud to neuvedl v přípravném řízení, nenapadlo ho to v tu chvíli. Dne 21. 4. 2015 to nesměřovalo k tomu, že by měli pohlavní styk, byli rozhádaní. Určitě se neprali, neuhodil ji. K zaznamenanému telefonátu na linku 158 uvedl, že poškozené pouze bral telefon, ona si ho schovala za záda. Stáli proti sobě v kuchyni, neví, proč uváděla, aby z ní slezl. V ten den byl úplně mimo, ležel doma se žaludkem. Kdyby to měl udělat, tak by se mu v dopise neomlouvala. Ví, že byla v roce 2015 těhotná. Řekla, že si další dítě nemohou dovolit, akceptoval to. Jedinkrát dal M[redacted] facku, když se hádali, neví o čem. Pokud uvedl v přípravném řízení, že kvůli psovi, je to pravda, když ho ona trestá, kouše ho do pysku.

Párkrát došlo k násilí z její strany, když měla své dny, kdy se potopila do toho, že je lesní královna. Dala mu z ničeho nic facku, jednou nebo dvakrát ho poškrábala. Určitě to nebylo nic čerstvého**,** protože posledních 14 dní ležel doma se žaludkem a byl vyřízený. Pokud poškozená uvedla, že ho vyhodila a neměl kde bydlel vzala ho do bytu zpátky, uvedl, že je fakt, že se pohádali, že byl chvíli na ubytovně, potom se léčil s pokusem o sebevraždu v Petrohradu. Vše si vyříkali a vrátil se. Neví, zda jí ho bylo líto.

Obžalovaný je ze spáchání skutku uvedeného ve výroku rozsudku usvědčován **poškozenou M[redacted] K[redacted]** Tato uvedla, že skutek, jak je popsán v obžalobě se stal. Upravila datum u druhého útoku na **6. 3. 2015**, dále upravila u útoků pod bodem 1) – 3), zda došlo k vyvrcholení obžalovaného na její tělo či do pochvy. V ostatním potvrdila popis skutku z obžaloby a dále setrvala na tom, co uvedla v přípravném řízení. Poškozená popsala ve shodě s popisem skutku, jak k ní obžalovaný přistoupil, stáhl ji na gauč, jak ji uchopil, což současně před soudem i demonstrovala. Dále popsala, jak svlékl oblečení sobě i jí, vzájemnou polohu jejich těl, vyvrcholení obžalovaného. Popsala jednotlivé dny, kdy došlo ke znásilnění. Poškozená uvedla, že datum prvního útoku si pamatuje dle úplňku, stejně tak datum druhého, třetí pak následoval tři týdny po druhém útoku. Útok z 6. 4. 2015 si pamatuje podle Velikonoc. Pokud v přípravném řízení k datu druhého útoku a k vyvrcholení obžalovaného uvedla skutečnosti jinak, pak byla v den výslechu před třemi kriminalisty hodně zmatená, nyní to má utříděno. Při prvním útoku jí držel pusu, aby nemohla křičet, vyvrcholil na břicho, při druhém se mu snažila vysvětlit, že to nechce, aby slezl, vyvrcholil do ní, při třetím útoku se s ním již rvala, u tohoto nebo u posledního ho kousla do břicha, vyvrcholil na ní. Byla vzteklá, hysterická, řvala na něj. 6. 4. se s ním rvala, nakonec ji přemohl a odvlekl na gauč. Řvala, on říkal, že se mu líbí, když křičí a mlátí ho. Při znásilněních byl obžalovaný vždy pod vlivem alkoholu. Obžalovaný vždy vnímal její odpor.

21. 4. 2015 přišla domů se psem, poté co vylezla ze záchodu, jí zatarasil cestu, nepustil ji, dokonce dostala i kravatu. Už vytáčela číslo na policii a vypadl jí telefon. Srazil ji na kolena, nějak ho sundala, pak ji vlekl za ruce před televizi, kde se rvali, tam ho kousla do břicha, poškrábala ho. Říkala mu, ať ji nechá, že ji znásilňuje, říkal, že ji nechce znásilňovat. Volala J[redacted], nedovolala se. Jde o J[redacted] U[redacted]. Poté šel obžalovaný spát, asi kolem 11 hodiny

přijeli policisté, říkali, že pokud nechce, nesmí na ni on sahat. Řekli, že to pošlou na OSPOD. Pak 27. mluvila s paní P[redacted], a tam jí všechno řekla.

Na policii nevolala, protože se obžalovaného strašně bála. Vyhrožoval, že ji nechá zavřít do blázince, že je schizofrenik. Volala jen jednou, kdy jí vypadl telefon. O znásilňování se nikomu nesvěřila, ani J[redacted] Až potom, co šla na potrat, jí vše postupně řekla. Měla strach, že ji zabije. Říkal, že když chodí mezi lidmi, vidí zvířecí hlavy apod. Neví o tom, že by se měl obžalovaný poškrábat v zaměstnání, všechny škrábance byly od ní. K dotazu, proč v posledním případě volala policii, uvedla, že mu říkala, že jestli to zkusí ještě jednou, zavolá ji na něj. Syna dala do Klokánka sama, protože měla odstřiženou elektriku, šílela hlady. V té době mu napsala, že řeší i trestní oznámení na něj, chtěla to vzít zpátky, začala z toho vinit sebe. Dne 10. 8. 2015 ji odvezli do Petrohradu, kde se léčí, má schizofrenii. Ona si nemyslí, že ji má, myslí si to doktor. Na orgánu péče o dítě se svěřila, že u nich dochází k násilí. Policie u nich zasahovala dvakrát. Nejdřív, jak ji mlátil, podruhé ten pokus o znásilnění. Je pravda, že 14 dní před tím posledním útokem u nich byla policie a nafotila tam ten bordel.

S intervenčním centrem spolupráci poprvé navázala, když byla u paní P[redacted] dne 27. 4. 2015. Předtím, když ji napadl v listopadu, tam volala a radili jí, aby vyměnila zámky a nepouštěla ho tam. Pokud uvádějí od 25. 11. do 3. 12. může to tak být.
Vyměnila tedy zámky a tašky mu dala za dveře. Potom se dne 7. 12. 2015 pokusil o sebevraždu, pak byl v Petrohradě a přijel na Vánoce. Spáchal sebevraždu, protože ho nechtěla.
Že byl obžalovaný hrubý na syna, uvedla na OSPODu. Dále popsala, že pokud obžalovaný nepil, byl dobrý otec. Za lesní královnu se nepovažovala. S paní U[redacted] si tak dělali srandu.

Výpověď poškozené je v souladu s dalšími ve věci provedenými důkazy, které obžalovaného ve spojení s ní usvědčují ze spáchání skutku uvedeného ve výroku o vině rozsudku.

Svědkyně J[redacted] U[redacted] vypověděla, že ve vztahu poškozené s obžalovaným byly problémy od doby, kdy ji poznala. Zná ji od května 2014. Byla vystresovaná, stěžovala si, že ji partner bije. Jednou se zmínila, že musí něco ustát, nechtěla o tom více hovořit, domyslela si, že jde o sexualitu. Rok, co spolu chodily na procházky, tam byly zmínky o tom. Ví, že kolem Vánoc byla přivolána policie, na M[redacted] byly stopy modřin. Pokud jde o poslední skutek, také nechtěla nic říct. Řekla jí, že bude zřejmě těhotná. Nakonec ji nenápadně dotlačila k tomu, aby řekla pravdu, musela na potrat, ve vztahu k obžalovanému tam byl takový odpor, že skončili tady (u HL). Pokud si domyslela, že se jedná o sexualitu, myslela tím znásilnění. Poškozená ten termín nechtěla užít, říkala, že je hrubý, že jí to bolí, že je jí to nepříjemné, že mu třeba říká „hele nech mě“, „zastav“, on pokračuje. Řekla jí, že tomu, co jí popisuje, se říká znásilnění. Popsala jí to tímto způsobem, přímo neřekla znásilnění nebo pohlavní styk, dovodila to z ostatních okolností. Nakonec to z ní vylezlo všechno, že tam byly momenty, kdy měla pocit, že nechápal, že se brání. Než to uvedla na policii, řekla to jí, ale ne takto konkrétně. Ona uznala, že je to znásilnění, bránila se ten termín použít. Dále uvedla, že jí poškozená popsala, že obžalovaného slovně odmítá, že ho nebere jako partnera, on tomu nechce věřit a tím mezi nimi bylo stále napětí. Od prosince na ní neviděla výrazné projevy násilí, ale psychické ano. Byla rozklepaná, nesoustředěná, místy až s náznaky hysterie. Ví, že byl obžalovaný vystěhován, někdy v zimě, došlo až na fyzické napadení. To měla velkou modřinu na hlavě. Když dovodila, že je poškozená znásilňována, dlouho to s ní řešila, aby si to přiznala. Jednou jí řekla, že ho poškrábala, předtím se to několikrát snažila hodit na to, že si to on vymyslel. Poškozenou nikdy neviděla opilou. Obžalovaného viděla možná 10x, nebylo vidět, že je opilý, na chůzi si všimla, že je vzteklý. Když byly s poškozenou venku, každou půlhodinu jí bezdůvodně telefonoval, měla pocit, že je to chronická žárlivost. Ví, že chtěla

poškozená oznámení stáhnout, to už byla v Petrohradě, měla patrně rozhozenou psychiku. Říkala jí, že je všechno její chyba, že obžalovaný za nic nemůže. Svědkyně se pak subjektivně vyjádřila, že se nedomnívá, že by si poškozená vše vymyslela.

Svědkyně M P uvedla, že dokumentaci vedli od listopadu 2014, kdy se dozvěděli, že ze strany obžalovaného probíhá domácí násilí. Následně nechala poškozená vyjmout obžalovaného z nájemní smlouvy, sdělila jim, že obžalovaný už tam nežije. Syn byl dočasně ve Fondu ohrožených dětí. Do bytu chodila paní V, nikdy nepodala zprávu, že by se tam obžalovaný zdržoval, byli v domnění, že už tam není. Dále uvedla, že poškozená měla problémy finančního rázu, dluh na elektřině apod. Dne 27. 4. 2015 přišla a řekla jí, že se jí dne 21. 4. 2015 pokusil obžalovaný znásilnit a že už jí znásilnil asi před osmi týdny, kdy byla i na přerušení těhotenství. Údajně když došlo k pokusu o znásilnění, tak měla volat na policii, ale odmítla ošetření, tak jí policie řekla, že s tím nebude nic dělat. Reagovala tak, že volala do intervenčního centra, kde se domluvili přímo s poškozenou, neví, o čem hovořili a doporučila jí, aby podala na obžalovaného trestní oznámení. Neřekla, že to přímo udělá. Ptala se jí, zda řešila předchozí znásilnění, řekla jí, že má z H strach. Předtím k nim docházela zhruba jednou za týden, řešila se jejich finanční situace, vždy to bylo v klidu. Až dne 27. 4. 2015 řekla, že má pana H v bytě zpátky od ledna, že jim to nechtěla říkat, neřekla proč. Důvodem mohlo být čerpání sociálních dávek. Dne 27. 4. přišla poškozená na pozvání, protože ji při šetření v místě nezastihla**.** Sousedé jí říkali, že tam H vídají i ve večerních hodinách, že se z bytu ozývá křik. V té době se neřešilo, že by mělo dojít k odebrání Sam z rodiny. Nad chlapcem byl dohled z důvodu zdravotního stavu matky, její finanční situace a také syn má zdravotní potíže.

Z výpovědí obou těchto svědkyň má soud za prokázané, že poškozená podala trestní oznámení až poté, co o potřebě takového kroku byla oběma svědkyněmi poučena. Současně z nich vyplývá, že poškozená si nechtěla přiznat, že je znásilňována a věc se bála oznámit z důvodu strachu z obžalovaného. Z výpovědi svědkyně U má soud za prokázané, že již v době útoků se jí poškozená napřímo přiznala. Současně se jí svěřila, že obžalovaného poškrábala i s tím, že chtěla vzít trestní oznámení zpět. Z výpovědí obou svědkyň pak je prokázáno, že se poškozená obžalovaného bála. Z obou výpovědí současně je prokazováno násilí vůči poškozené již na konci roku 2014, svědkyně U viděla modřinu na čele poškozené, kdy následně poškozená na radu intervenčního centra obžalovaného vystěhovala. Obě výpovědi však zejména vyvrací, že by se poškozená obžalovanému chtěla mstít, neboť způsob podání trestního oznámení, tak jak je shora popsán a prokázán, tedy několik dní po posledním útoku, po běžné plánované konzultaci na OSPODu, a svěření se svědkyni P, tento motiv vylučuje.

Výpověď poškozené je také u pátého dílčího útoku podporována záznamem telefonátu z telefonu poškozené na linku č. 158. Poškozená důrazně rozrušeným hlasem obžalovaného vyzívá, aby ji nechal být, nesahal na ni, opakovaně ho vyzívá, aby z ní slezl, projevuje bolest citoslovcem „jau“. Obžalovaný na to reaguje pouze tím, že říká „buď ticho“. Tento důkaz tedy koresponduje s tím, jak situaci popsala poškozená, tedy jako pokus o znásilnění. Z volených slov vyplývá, že obžalovaný buď seděl či ležel na poškozené a tato se snažila z uvedené polohy vymanit a obžalovaného k tomu vyzývala. Naopak tento záznam dle soudu nekoresponduje s výpovědí obžalovaného, že naproti sobě stáli, a on jí bral telefon. V takové situaci si nelze představit opakované výzvy k tomu, aby obžalovaný z poškozené slezl.

Výpověď poškozené je dále potvrzována fotodokumentací prohlídky těla obžalovaného ze dne 27.4.2015 ve 21.30 hodin, kdy byl zadržen. Při této bylo zjištěno, že má na hlavě a na

těle několik pohmožděnin a strupů. Pokud soud hodnotí místa těchto drobných zranění a podlitin na přední části hlavy, na temeni, na pravé tváři, u levého oka, na obou tvářích, na obou rukách, na hrudi a na břiše, pak nelze považovat za věrohodné tvrzení obžalovaného, že by měl zranění ze zaměstnání. Naopak tyto stopy lze hodnotit jako v souladu s výpovědí poškozené, svědčící o fyzickém konfliktu.

Doba, kdy poškozená vyhodila obžalovaného z bytu, koresponduje s dobou, po kterou byl umístněný v Psychiatrické léčebně Petrohrad od 8.12 do 23. 12. 2014. Přesto, že obžalovaný popírá, že by se v té době pokusil o sebevraždu z tohoto důvodu, současně uvádí, že celkově neunesl situaci.

Pokud se týče věrohodnosti poškozené, která je již podepřena shora uvedenými důkazy, pak ani ze **znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie** soud nezjistil skutečnosti pro opačný závěr. Poškozená podle znalkyně netrpí v současné době duševní poruchou v pravém smyslu, typu psychózy. Je osobností simplexní, emočně nestabilní, nevyzrálou, s intelektem v pásmu subnormy. Shledala u ní příznaky dekompenzace osobnosti a poruchy přizpůsobení – posttraumatické stresové poruchy s příznaky úzkostnými, depresivními, když tato porucha se dle znalkyně rozvinula v průběhu období, kdy mělo docházet ke zločinu znásilnění. Porucha je dle znalkyně mírného stupně bez nutnosti psychiatrické léčby. Nepředpokládá zanechání trvalých následků. Posudek je poměrně rozsáhlý a znalkyně se v něm podrobně zabývala i předchozími hospitalizacemi poškozené v PL Petrohrad. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, zvl. speciální psychologie klinická soud zjistil, že poškozená je schopna vnímat a reprodukovat prožívanou událost v rámci svých kognitivních schopností, které se pohybují v pásmu podprůměru. Nezjistila u ní sklon ke zkreslování výpovědi. Znalkyně dále rozvádí znaky pro věrohodnost výpovědi poškozené a znaky pro obecnou nevěrohodnost. Uvádí, že v osobnosti poškozené nejsou patrné hysterické rysy, nemá sklon ke zveličování a dramatizaci prožitých událostí, není mstivá a nebyla by schopna si vymyslet výpověď jako akt msty. Ani dle této znalkyně nezanechá jednání obviněného na psychice poškozené následky.

Závěry znalců pak korespondují s lékařskými zprávami, podle kterých se poškozená 22. 4. 2015 v Nemocnici Žatec podrobila přerušení těhotenství. Je třeba uvést, že nebylo možné ověřit otcovství k nenarozenému dítěti. Takový důkaz již nelze provést. Pokud pak bylo obhajobou namítáno, že stáří plodu zcela neodpovídá datu početí, ke kterému by muselo dle výpovědi poškozené dojít dne 6. 3. 2015 a dle výpočtu obhajoby 1. 3. 2015, pak soud k tomuto bodu právě s ohledem na skutečnost uvedenou v předchozí větě, další dokazování neprováděl. Pouze je třeba dodat při obecné znalosti, že určení stáří plodu, není nikdy zcela přesné. Navíc soud z popisu skutku vypustil způsob vyvrcholení obžalovaného. Pokud poškozená uváděla data jednotlivých útoků, pak tato zcela konkrétně odvozovala od určitých skutečností. A soud má za věrohodné, takové časové určení. Poškozená pokud během své výpovědi uváděla konkrétní data i k jiným skutečnostem, tak tato vždy uváděla správně. Je tedy dle názoru soudu osobou, která je data schopna dobře si pamatovat nebo je odvodit od jiných skutečností. U vyvrcholení obžalovaného tomu tak nebylo, není zřejmé, podle čeho si obžalovaná tuto skutečnost znovu vybavila jinak a podle ní správně. Způsob vyvrcholení obžalovaného změnila poškozená ve třech ze čtyř případů. Soud se domnívá, že nelze zcela jednoznačně u tohoto detailu vycházet z výpovědi poškozené, ačkoliv nelze ani zcela vyloučit s ohledem na shora uvedená časová určení a s ohledem i na jinak podrobnou výpověď, že má poškozená dobrou paměť. Tento detail však nemá vliv na samotné posouzení skutku, ani věrohodnost svědkyně. Pokud však jde o případné početí dítěte poškozenou a obžalovaným, pak stáří plodu v podstatě odpovídá časovému rozmezí páchaného skutku, když k prvnímu útoku došlo dle poškozené 3. 3. 2015.

Ze zprávy Psychiatrické léčebny Petrohrad k poškozené soud zjistil, že zde byla hospitalizována dvakrát, a to od 15. 1. do 23. 3. 2012 a od 9. 4. do 23. 8. 2012. Důvodem byl několik dnů rozvíjející se psychotický stav s bludnou náladou, podrážděností, poruchami pozornosti a neadekvátním jednáním. Vedena byla s diagnózou akutní psychotická porucha s podezřením na rozvoj onemocnění schizofrenního okruhu. Předána byla do ambulantní péče MUDr. H[redacted] K této docházela do září 2013, objektivně nejevila známky psychopatologie.

Ze **znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, sexuologie a klinická psychologie** soud zjistil, že u obžalovaného nebyla zjištěna duševní porucha v pravém slova smyslu ani jiná duševní porucha, jako např. organické postižení. Nebyly u něj ani zjištěny známky přítomnosti patologické sexuální agresivity ani sexuální deviace. Na alkoholu není závislý, konzumuje jej způsobem, který lze označit jako škodlivé užívání. Intoxikaci alkoholem mohla u něj vést k desinhibici povahových vloh, je schopen se užívání alkoholu vystříhat. Ochranné léčení u něj není indikováno. Ovládací i rozpoznávací schopnosti u něj byly plně zachovány. Psycholog hodnotí obviněného jako osobu emočně labilní s nízkou frustrační tolerancí. Jeho osobnost je patologicky strukturovaná ve smyslu smíšené poruchy osobnosti. Nebyla u něj zjištěna zvýšená míra agresivity vůči druhým osobám, agresivitu obrací spíše vůči sobě při sebevražedných pokusech. Je schopen obecně správně vnímat, pamatovat si a reprodukovat prožívanou událost. Má sklon k impulzivnímu chování a nezdrženlivosti. Pokud činy spáchal, pak dle znalce se dají vysvětlit jeho poruchou osobnosti, emoční labilitou, egocentrickým zaměřením, v kombinaci s alkoholem, který působil jako desinhibující faktor a snížil jeho schopnost sebekontroly. Pokud užil mírné formy násilí, tak jako prostředku k dosažení sexuálního uspokojení. Je schopen se poučit z negativních zkušeností trestního stíhání či trestu a více korigovat své případné protizákonné chování.

Ze znaleckého posudku tak lze dovozovat, že právě charakterové rysy obžalovaného, zejména jeho nezdrženlivost, egocentrické zaměření, dále pak ve spojení s alkoholem a možná i neschopností či nechutí rozlišit, že již mezi ním a poškozenou netrval intimní vztah, byly spouštěčem jeho jednání.

Soud v hlavním líčení provedl důkaz čtením shora uvedených znaleckých posudků, když s tímto postupem strany souhlasily. Soud nepovažoval osobní slušení znalců za nutné s ohledem na kvalitní zpracování posudků a také z důvodu, že při rozhodnutí o vině měl soud k dispozici i další ve věci provedené důkazy, které byly v souladu se závěry posudků.

Z opisu rejstříku trestů soud zjistil, že obžalovaný byl v minulosti šestkrát soudně trestán, z toho čtyřikrát pro trestný čin zanedbání povinné výživy. Kromě posledního odsouzení jsou ostatní odsouzení osvědčena a nelze k nim přihlížet. Naposledy byl odsouzen Okresním soudem v Chomutově v lednu 2014 pro čtyři přečiny zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 6 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu 18 měsíců, která trvá do 25. 3. 2016.

Pokud soud hodnotil shora provedené důkazy, tak jak je shora popsáno, pak usvědčující výpověď poškozené není osamoceným důkazem, neboť je podporována jak výpověďmi svědkyň U[redacted] a P[redacted] tak hlasovým záznamem zamýšleného telefonátu na Policii ČR, s lékařskými zprávami, fotodokumentací těla poškozeného v den zadržení a je potvrzována i znaleckými posudky k osobě poškozené i k osobě obžalovaného a se všemi těmito důkazy je zcela v souladu. Bylo současně prokázáno, že tomuto předcházelo i jiné násilí ze strany obžalovaného, za které byl potrestán ve správním řízení. Tyto přímé a nepřímé

důkazy tedy tvoří ucelený řetězec, ze kterého má soud za prokázané, že obžalovaný ve čtyřech případech poškozenou k souloži násilím donutil a v jednom případě se o to pokusil. Pokud obžalovaný u hlavního líčení vypověděl, že v den oznámení poškozené řekl, ať předchozí bordel v bytě hodí na něj, pak, o žádných takových radách v přípravném řízení nevypovídal. Stejně tak neuváděl, že zranění zdokumentovaná na jeho těle, si způsobil v zaměstnání. Výpověď obžalovaného zůstala osamocena a soud ji tak hodnotil jako účelovou a nevěrohodnou. Pokud se týká jím nastíněného motivu k jeho křivému obvinění, pak z výpovědi svědkyně P[redacted], zaměstnankyně OSPOD v Lounech, vyplývá, že v době oznámení činu nemělo dojít k odebrání syna poškozené, poškozená se v ten den dostavila na běžnou konzultaci, žádné takové řízení neběželo. Obžalovaný tak svým jednáním naplnil všechny znaky skutkové podstaty zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku a to dílem dokonaným a dílem nedokonaným, neboť opakovaně fyzickým násilím donutil poškozenou k pohlavnímu styku, v jednom případě se pak o znásilnění pokusil. Činu se dopustil v úmyslu přímém podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, když chtěl způsobem uvedeným v trestním zákoníku porušit zájem jím chráněný.

Při úvaze o výši a druhu trestu postupoval soud v souladu s § 39 trestního zákoníku. Soud přihlédl k osobním, majetkovým a jiným poměrům obžalovaného, ke způsobu spáchání činu, jeho následkům i k možnosti nápravy obžalovaného. Obžalovanému přitěžuje, že se činu dopustil ve zkušební době podmíněného odsouzení. Jde však o trestnou činnost jiného druhu, a proto soud tuto okolnost nepřeceňoval. Soud přihlédl i k tomu, že je pravděpodobné, že obžalovaný zcela nechápal škodlivost svého činu pro společnost, když v minulosti s poškozenou vedl intimní život a nyní již nemohl. Dále přihlédl k tomu, že je v současné době předpoklad, že jeho jednání nebude mít trvale nepříznivé následky. K dalším odsouzením obžalovaného z důvodu osvědčení soud nepřihlížel. Při trestní sazbě od dvou roků do deseti let, kdy polovina trestní sazby činí 6 let, uložil soud obžalovanému s ohledem na shora uvedené okolnosti trest odnětí svobody ve výměře 4 roků. Jedná se o trest, který musí být v souladu s trestním zákoníkem uložen jako represivní. Pro výkon trestu zařadil soud obžalovaného do věznice s ostrahou v souladu s § 56 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku, když neshledal okolnosti pro to, aby obžalovaného zařadil do jiného typu věznice. Takový trest by měl být dostatečný k tomu, aby si obžalovaný své pochybení uvědomil, a aby se do budoucna obdobné či jiné trestné činnosti již nedopouštěl.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozsudku ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, prostřednictvím Okresního soudu v Lounech.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody (§ 246 odst. 1 trestního řádu).

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí (§ 246 odst. 2 tr. řádu).

Odvolání musí být ve stanovené lhůtě nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně podle § 251 trestního řádu také Odůvodněno tak, aby bylo patrno, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo (§ 249 odst. 1 trestního řádu).

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného (§ 249 odst. 2 trestního řádu).

V Lounech dne 23. září 2015

Mgr. Kamil Vacík, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Kateřina Šáglová